

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/49/2018
Identifikačné číslo spisu: 4212207781
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4212207781.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, proti žalovanému: DEVILS, s.r.o., so sídlom Platanová alej 2436, Komárno, IČO: 36 547 344, zastúpeného advokátkou JUDr. Líviou Kňazíkovou, so sídlom M. R. Štefánika 6, Komárno, o zaplatenie 152 556,59 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 4Cb/70/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. novembra 2017, č. k. 15Cob/58/2017-331, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie zamieta.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 15. februára 2017, č. k. 4Cb/70/2012-306 I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 135 133,64 eur s príslušenstvom; II. konanie v časti istiny vo výške 17 422,95 eur s príslušenstvom zastavil a III. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právoplatným medzitýmnym rozsudkom okresného súdu z 1. októbra 2014, č. k. 4Cb/70/2012-150 bolo rozhodnuté, že základ nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je daný.

1.2. Súd prvej inštancie vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku rozsudku skonštatoval, že dňa 18. októbra 2010 bol zamestnancami žalobcu na odbernom mieste nachádzajúcim sa v mieste sídla žalovaného zistený nezákonný odber nemeraného plynu (t. j. odber plynu obtokom), v dôsledku čoho v období od 6. januára 2009 do 18. októbra 2010 dochádzalo v predmetnom odbernom mieste k neoprávnenému odberu zemného plynu v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 písm. b/ zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike (ďalej aj „zákon o energetike“). Následne dňa 6. júna 2011 bolo zamestnancami žalobcu zistené na tom istom odbernom mieste poškodenie plynomeru - overovacej značky na počítadle - ktoré bolo potvrdené posudkom Slovenskej legálnej metrológie č. 0210/312.05/11. Na základe uvedeného dochádzalo v období od 19. marca 2011 do 6. júna 2011 na danom odbernom mieste k neoprávnenému odberu zemného plynu podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. b/ (správne má byť písm. d/ - pozn. dovolacieho

súdu) zákona o energetike. V dôsledku neoprávneného odberu zemného plynu vznikla žalovanému ako odberateľovi povinnosť uhradiť žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody (po čiastočných späťvzatiach žaloby) predstavoval sumu vo výške 133 133,64 eur vyčíslenú v súlade s Vyhláškou Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky zo 6. apríla 2005 č. 155/2005 Z. z. (ďalej len „Vyhláška“ alebo „Vyhláška č. 155/2005 Z. z.“). Za obdobie od 6. januára 2009 do 18. októbra 2010 predstavovala výška škody žalobcu sumu vo výške 120 336,92 eur, z ktorej bola odpočítaná čiastočná platba žalovaného v sume vo výške 2 697,99 eur, a za obdobie od 19. marca 2011 do 6. júna 2011 vznikla žalobcovi škoda v sume vo výške 17 494,71 eur.

1.3. Okresný súd uzavrel, že vychádzajúc z ustanovení § 59 ods. 2 a ods. 3 zákona o energetike nie je možné stanoviť výšku skutočne vzniknutej škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa znaleckého posudku, a to aj v prípade, ak je znalecký posudok postačujúci pre trestné konanie, keďže akceptovaním takéhoto spôsobu stanovenia náhrady škody pri neoprávnenom odbere plynu by sa neoprávnený odberateľ dostal do pozície, kedy v prípade odhalenia jeho neoprávneného odberu bol povinný zaplatiť len hodnotu teoreticky možného odberu plynu, pričom sankčný zmysel výpočtu škody podľa Vyhlášky by v takýchto prípadoch strácal zmysel a účel.

1.4. O zastavení konania v časti 17 422,95 eur s príslušenstvom rozhodol súd prvej inštancie podľa § 144 a § 145 ods. 2 C.s.p. a svoje rozhodnutie o trovách konania odôvodnil v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. plným úspechom žalobcu v spore.

2. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 28. novembra 2017, č. k. 15Cob/58/2017-331 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a skutkové zhodnotenie sporu a z neho vyvodený právny záver považoval za správne. Krajský súd skonštatoval, že u žalovaného bol v obdobiach od 6. januára 2009 do 18. októbra 2010 a od 19. marca 2011 do 6. júna 2011 zistený neoprávnený odber plynu a vzhľadom na tieto obdobia bolo potrebné nárok žalobcu posúdiť podľa zákona č. 656/2004 Z. z., a to s odkazom na ustanovenie § 59 zákona o energetike. V zhode so záverom okresného súdu odvolací súd uviedol, že vykonaným znaleckým dokazovaním nebolo možné objektívne a spoľahlivo vyčísliť skutočne vzniknutú škodu, a v takom prípade bolo nutné vyčísliť vzniknutú škodu na základe všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorým je Vyhláška č. 155/2005 Z. z.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dňa 9. mája 2018 žalovaný dovolanie. Prípustnosť dovolania je podľa žalovaného daná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ C.s.p. Dovolaateľ žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. videl žalovaný v tom, že odvolací súd sa pri posudzovaní znaleckého posudku odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, keď pri svojom rozhodovaní má byť súd viazaný odborným názorom znalca, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. 6Obdo/31/2018, v ktorom dovolací súd skonštatoval, že „súd nemôže preskúmavať vecnú správnosť odborných záverov znalca, lebo k tomu sudca nemá odborné znalosti, alebo ich nemá v takej miere, aby mohol toto preskúmanie zodpovedne urobiť. Pokiaľ však má súd pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil, alebo inak odstránil jeho nedostatky, poprípade aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby vec znovu posúdil a vyjadril sa i k správnosti už podaného posudku.“

4.1. Dovolaateľ zastáva názor, že škoda musí byť nepochybne preukázaná a zistená, pričom nemožno vychádzať len z jej odhadu a domnienok podľa Vyhlášky, keď škodu je možné náležite a presne určiť znaleckým dokazovaním.

5. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. má byť podľa žalovaného daná, pokiaľ ide o vyriešenie (dovolacím súdom doposiaľ neriešenej) otázky spôsobu určenia výšky skutočnej škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa § 59 ods. 2 a ods. 3 zákona o energetike.

5.1. Dovolateľ namietal postup konajúcich súdov, ktoré výšku skutočnej škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu určili postupom podľa § 59 ods. 3 zákona o energetike na základe výpočtu upraveného Vyhláškou č. 155/2005 Z. z., nakoľko uzavreli, že ani vykonaným znaleckým dokazovaním nebolo možné objektívne a spoľahlivo vyčíslit' vzniknutú škodu.

5.2. Žalovaný je naopak toho názoru, že znaleckým posudkom vypracovaným znalcom v odbore energetika, odvetvie tepelná elektrotechnika, palivá a tepelné energetické zariadenia možno považovať za objektívny a plne spoľahlivý podklad k stanoveniu presnej výšky skutočnej škody podľa § 59 ods. 2 zákona o energetike. Zo znenia predmetného ustanovenia je zrejmé, že aj samotný zákonodarca mal snahu, aby odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, primárne uhradil dodávateľovi reálne vzniknutú škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu na základe objektívnych a spoľahlivých dostupných podkladov.

5.3. Postup podľa § 59 ods. 3 zákona o energetike, a to určenie výšky škody podľa Vyhlášky prichádza do úvahy iba vtedy, ak vzniknutú škodu nemožno objektívne a spoľahlivo určiť na základe dostupných podkladov, čo však neprichádza do úvahy, ak do konania pribratý znalec presnú výšku vzniknutej škody konkrétne vyčíslil. Z tohto dôvodu sa podľa dovolateľa okresný a aj krajský súd dopustili nesprávnej aplikácie právneho predpisu na určenie výšky vzniknutej škody, ak použili Vyhlášku č. 155/2005 Z. z. v situácii, kedy bola výška škody presne vyčíslená.

5.4. V závere dovolania dovolateľ namietal aj nesprávnosť rozhodnutia o trovách konania, ktorý podľa jeho názoru vychádza z nesprávnej aplikácie zákona, keď súd prvej inštancie mal postupovať podľa ustanovenia § 255 ods. 2 a § 256 C.s.p., nakoľko sa jednalo o prípad čiastočného úspechu vo veci.

6. Žalobca vo vyjadrení zo 7. júna 2018 navrhol dovolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pričom uviedol, že výška škody určená znalcom G.. W. predstavuje len ním predpokladané množstvo spotrebovaného plynu v časti rozhodného obdobia. Znalcom určená výška škody nepredstavuje skutočnú výšku škody spôsobenej žalobcovi. Z tohto dôvodu bol správny postup konajúcich súdov, ak výšku spôsobenej škody určili metodikou stanovenou vo Vyhláške.

7. Žalovaný doručil dovolaciemu súdu dňa 7. februára 2019 doplnenie dovolania, v ktorom poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 137/2018, v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „uplatnenie občianskoprávneho inštitútu náhrady škody je založené na náhrade skutočnej škody, keďže náhrada škody plní kompenzačnú, a nie sankčnú funkciu. Výška náhrady škody nemôže byť sankciou za neoprávnený odber. Pokiaľ je možné na základe preukázaného dôkazného stavu skutkovo ustáliť množstvo odobratého plynu, nie je na mieste aplikovať § 59 ods. 3 zákona o energetike, ktorého aplikácia prichádza do úvahy iba v prípade nemožnosti vyčíslit' skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov.“ Aj na základe uvedeného došlo podľa dovolateľa zo strany konajúcich súdov k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 59 ods. 3 zákona o energetike.

8. Žalobca vo vyjadrení k doplneniu dovolania žalovaného z 20. februára 2019 uviedol, priznaná suma nie je sankciou, ale predstavuje výšku náhrady škody, keď výšku skutočne spôsobenej škody nie je možné zistiť tak, ako tomu je v prípade neoprávneného odberu plynu žalovaným. Žalobca poukázal na skutočnosť, že pri aplikácii metodiky obsiahnutej vo Vyhláške zohľadnil len plynové spotrebiče reálne sa nachádzajúce na odbernom mieste žalovaného a ich hodinová spotreba.

9. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), a že ide o rozsudok, proti ktorému je dovolanie procesne prípustné, dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej

rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

10.1. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu vid' aj 3Cdo/158/2017).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

11.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej vyriešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Zároveň prípustnosť dovolania má byť daná (pri vyriešení inej otázky nastolenej dovolateľom - pozn. dovolacieho súdu) aj podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

13. Podľa dovolateľa prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. mala byť založená odklonom odvolacieho súdu od záverov vyslovených v uznesení najvyššieho súdu z 21. augusta 2008, sp. zn. 6Obdo/31/2008, pokiaľ ide o preskúvanie správnosti záverov znalca vyslovených v znaleckom posudku.

14. Dovolací súd konštatuje, že v tejto časti dovolania sa nejedná o právnu otázku, ako to predpokladá ustanovenie § 421 ods. 1 C.s.p. a ako to definovala judikatúra najvyššieho súdu (napr. v uznesení sp. zn. 3Cdo/158/2017 citovanom v bode 10.1. vyššie). Dovolateľ sa v skutočnosti domáha prieskumu vykonaného dokazovania a hodnotenia jednotlivých dôkazov súdmi nižšej inštancie, čo je však v dovolacom konaní neprípustné.

14.1. V tejto súvislosti dovolací súd opätovne pripomína (rovnako aj 3Obdo/52/2017, 3Obdo/40/2017, 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018), že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C.s.p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

14.2. Preto dovolací súd konštatuje, že v tejto časti nie je dovolanie žalovaného zamerané na hodnotenie vykonaných dôkazov (a netýkajúce sa riešenia právnych otázok) procesne prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

15. Vychádzajúc z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.) v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu doposiaľ neriešenou právnou otázkou, je otázka, či pri náhrade skutočne vzniknutej škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa § 59 ods. 2 zákona o energetike, sa výška

náhrady škody určuje postupom podľa § 59 ods. 3 zákona o energetike na základe výpočtu upraveného Vyhláškou č. 155/2005 Z. z., alebo či za objektívny a spoľahlivý podklad na určenie skutočne vzniknutej škody možno považovať znalecký posudok.

16. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania predpokladá, že právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je potrebné, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí).

16.1. Zároveň z hľadiska posudzovania prípustnosti je nevyhnutné vychádzať zo stavu, ktorý bol v čase podania dovolania stranou sporu, t. j. či ku dňu podania dovolania určitá právna otázka bola, resp. nebola vyriešená v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu. Prípadné rozhodnutie dovolacieho súdu o dovolateľom nastolenej právnej otázke po podaní dovolania v inom obdobnom spore nemá vplyv na jeho prípustnosť.

17. Dovolací súd konštatuje, že v čase podania dovolania žalovaného, predmetná právna otázka nebola predmetom dovolacieho prieskumu, čím je splnená zákonná podmienka prípustnosti podaného dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

17.1. Zároveň však dovolací súd poznamenáva, že v čase po podaní dovolania žalovaného bola obdobná právna otázka - ako bola nastolená dovolateľom (viď bod 15 vyššie) - predmetom meritórneho dovolacieho prieskumu, a to konkrétne v uznesení z 29. novembra 2018, sp. zn. 5Obdo/32/2018, v ktorom najvyšší súd uviedol, že:

„43. Škodou, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, je škoda skutočná, t. j. spočívajúca v odstránení protizákonného stavu (oprava poškodenej plomby a súvisiace náklady), hodnota neoprávnené odobratého množstva zemného plynu, ako aj v nákladoch, ktoré žalobca musí v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vynaložiť a ktoré by mu nevznikli, ak by k neoprávnenému odberu plynu nedošlo. Nejde teda výlučne o hodnotu odobratého plynu, ako nesprávne uzavreli súdy nižšej inštancie, navyše, hodnota takto odobratého plynu nemôže zodpovedať pôvodnej zmluvnej cene s poskytovateľom prístupu k distribučnej sieti, ktorý však v relevantnom období nemohol plyn podľa zmluvy žalovanému dodávať.

44. V prípade odberu plynu meradlom, na ktorom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, vzniká žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej siete škoda, keďže dochádza k zmenšeniu jeho majetku o hodnotu odobratého množstva zemného plynu žalovaným. Za skutočnú škodu je potrebné považovať aj náklady, ktoré žalobca musel v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vynaložiť a ktoré by mu inak nevznikli.

45. Pre prípad, kedy skutočnú škodu nie je možné určiť inými relevantnými prostriedkami, zákon splnomocnil príslušné ministerstvo, aby všeobecne záväzným predpisom určilo náhradný spôsob výpočtu výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, a to vydalo Vyhlášku Ministerstva hospodárstva SR č. 155/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

46. Pre určenie skutočne spôsobenej škody v zmysle množstva odobratého plynu v prípade neoprávnených odberov plynu by prevádzkovateľ distribučnej siete, z ktorej bol plyn neoprávnené odobratý, musel poznať presné množstvo takto odobratého zemného plynu. V zmysle ustanovenia § 19 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov je možné určené meradlá používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje, teda záväzný (jednoznačný) údaj o spotrebe môže poskytnúť výlučne plynomer s platným overením. Podľa tohto ustanovenia na určenie množstva odobratého plynu nie je možné použiť údaj z meradla, na ktorom bola porušená plomba (overovacia/zabezpečovacia značka).

47. Objektívnym a spoľahlivým podkladom, ktorý zákon v odseku 3 ustanovenia § 59 zákona o energetike predpokladá, t. j. podkladom na základe ktorého by bolo možno presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia (t. j. výšku skutočnej škody), nemôže byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamená automaticky rovnaký odber za obdobie zisťované.

48. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného podzákonného predpisu, ktorý zároveň zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu plynu dochádzalo, a ich skutočnú spotrebu.“

18. Dovolaciemu súdu je známe aj uznesenie ústavného súdu zo 14. februára 2018, č. k. IV. ÚS 137/2018-15 - na ktoré poukázal žalovaný vo svojom doplnení dovolania zo 6. februára 2019 - a ktoré bolo zverejnené v prehľade vybraných rozhodnutí ústavného súdu (dostupné na internetovej stránke ústavného súdu:) a zároveň aj na portáli najpravo.sk (dostupné na internetovej stránke nej-neopravenym-odberom-plynu.html) s analytickou právnou vetou v znení: „uplatnenie občianskoprávného inštitútu náhrady škody je založené na náhrade skutočnej škody, keďže náhrada škody plní kompenzačnú, a nie sankčnú funkciu. Výška škody nemôže byť sankciou za neoprávnený odber. Pokiaľ je možné na základe preukázaného dôkazného stavu skutkovo ustáliť množstvo odobratého plynu, nie je na mieste aplikovať § 59 ods. 3 zákona o energetike, ktorého aplikácia prichádza do úvahy iba v prípade nemožnosti vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov.“

19. Dovolací súd konštatuje, že sa síce na prvý pohľad môže javiť, že otázka určenia výšky škody v prípade neoprávneného odberu plynu bola v uznesení najvyššieho súdu z 29. novembra 2018, sp. zn. 5Obdo/32/2018 (viď bod 17.1. vyššie) odlišným spôsobom, ako vyplýva z analytickej právnej vety z uznesenia ústavného súdu zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 137/2018 (viď bod 18 vyššie), avšak nie je tomu tak. V prvom rade považuje dovolací súd za nevyhnutné uviesť, že predmetná analytická právna veta sformulovaná Analytickým oddelením Kancelárie ústavného súdu predstavuje neoficiálny dokument nezaväzujúci ústavný súd (na rozdiel od rozhodnutí zverejnených v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu), ktorá má výlučne informačný charakter. Zároveň je nutné poukázať na skutočnosť, že nie je možné vychádzať výlučne zo znenia právnej vety (a to aj v prípade rozhodnutí publikovaných v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky alebo v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu), ale je nevyhnutné oboznámiť sa s obsahom celého súdneho rozhodnutia, a to predovšetkým z dôvodu zistenia skutkového stavu, z akého súd pri vydaní konkrétneho rozhodnutia vychádzal. Ak totiž skutkový stav v posudzovanej veci nie je zhodný (alebo aspoň obdobný) so skutkovým stavom, z ktorého vychádzal súd v publikovanom rozhodnutí, prípadne v rozhodnutí, na ktoré strana sporu poukazovala, môže to mať za následok, že právna veta (resp. právny záver) z iného rozhodnutia nebude v posudzovanej veci použiteľná vôbec, prípadne bude použiteľná len čiastočne.

19.1. Vo veci, v ktorej bolo vydané uznesenie ústavného súdu zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 137/2018 - na ktoré poukázal dovolateľ - konajúce súdy skutkovo ustálili, že k neoprávnenému odberu plynu došlo odo dňa, kedy došlo k žalovaným hodnoverne preukázanému namontovaniu plynového spotrebiča, a až od tohto dátumu kalkulovali školu za neoprávnený odber plynu (viď strana 10 uznesenia sp. zn. IV. ÚS 137/2018), a preto vo veci neaplikovali ustanovenie § 1 ods. 4 Vyhlášky. Samotný ústavný súd v predmetnom rozhodnutí uviedol, že pokiaľ krajský súd skutkovo ustálil, že dobu trvania neoprávneného odberu plynu možno presne určiť, nebolo na mieste aplikovať § 59 ods. 3 zákona o energetike, ktorého aplikácia prichádza do úvahy iba v prípade nemožnosti vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov (viď strana 11 uznesenia sp. zn. IV. ÚS 137/2018).

19.2. V predmetnej veci je dovolací súd viazaný skutkovým stavom, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie (§ 442 C.s.p.), čo znamená, že nemôže prehodnocovať vykonané dôkazy a prípadne meniť skutkové závery prijaté okresným a krajským súdom.

19.3. Zo skutkového stavu zisteného súdmi nižšej inštancie vyplýva, že žalovaný v období od 6. januára 2009 do 18. októbra 2010 neoprávnene odoberal zemný plyn podľa § 59 ods. 1 písm. b/ zákona o energetike (neoprávnený odber nemeraného plynu) a v období od 19. marca 2011 do 6. júna 2011 neoprávnene odoberal zemný plyn podľa § 59 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike (neoprávnený odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii), v dôsledku čoho vznikla žalobcovi škoda. V konaní pritom nebolo sporné, že žalovaný v predmetných obdobiach

reálne odoberal plyn (ako to vyplýva z medzitýmneho rozsudku súdu prvej inštancie z 1. októbra 2014, č. k. 4Cb/70/2012-150 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z 5. mája 2015, č. k. 15Cob/182/2014-167). Zároveň konajúce súdy skonštatovali, že výšku skutočne vzniknutej škody nebolo možné ustáliť ani na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, a to ani na základe výsledkov znaleckého dokazovania.

19.4. V predmetnej veci je skutkový stav odlišný od skutkového stavu, z ktorého vychádzal ústavný súd v uznesení zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 137/2018, pričom predmetom dovolacieho prieskumu nie je otázka určenia doby neoprávneného odberu plynu. Z tohto dôvodu nie je možné vychádzať zo záverov vyslovených v uznesení ústavného súdu zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 137/2018, na ktoré odkazoval dovolateľ.

20. Podľa § 59 ods. 1 zákona o energetike je neoprávneným odberom plynu odber

a/ bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore s uzavretou zmluvou,

b/ nemeraneho plynu,

c/ bez určeného meradla alebo s meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nesprávne zaznamenáva odber plynu,

d/ bez určeného meradla alebo s meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete, alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii,

e/ ak odberateľ neumožnil prerušenie dodávky plynu; takýto odber sa za neoprávnený odber považuje odo dňa, keď odberateľ neumožnil prerušenie dodávky plynu,

f/ ak odberateľ nedodržiaval obmedzenia určené dodávateľom plynu, prevádzkovateľom prepravnej siete, prevádzkovateľom zásobníka alebo prevádzkovateľom distribučnej siete,

g/ ak odberateľ nedodržiaval zmluvne dohodnuté platobné podmienky.

20.1. Podľa § 59 ods. 2 zákona o energetike je odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

20.2. Podľa § 59 ods. 3 zákona o energetike, ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, ktorý ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

21. Ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si žalobou uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu za dve rôzne obdobia, pričom za každé z týchto období odôvodňoval svoj nárok inou skutkovou podstatou uvedenou v ustanovení § 59 ods. 1 zákona o energetike. V prípade prvého obdobia ide o nárok na náhradu škody spôsobenej odberom nemeraneho plynu (písm. b/) a v prípade druhého obdobia sa jedná o nárok na náhradu škody spôsobenej odberom plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (písm. d/).

21.1. Osobitne vo vzťahu k druhému obdobiu, a to aj vzhľadom na dovolaciu argumentáciu žalovaného, dáva dovolací súd pre komplexnosť do pozornosti, že už vo svojom skoršom rozhodnutí vyslovil záver, že ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (rovnako aj § 59 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike - pozn. dovolacieho súdu) povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu vrátane ušlého zisku. Za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu zákon považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (rovnako aj § 59 ods. 1 písm. d/ zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike - pozn. dovolacieho súdu) rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Pritom je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu. Dovolací súd zároveň v tejto súvislosti poukazuje na to, že druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznikom škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti

neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody [k tomu vid' uznesenie z 22. marca 2018, sp. zn. 3Obdo/51/2017 publikované v časopise Zo súdnej praxe č. 5/2018 nadväzujúce na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (napr. 1Cdo/107/2008, 4Cdo/30/2009, 4Cdo/102/2010, 3Cdo/99/2012)].

21.2. Rovnako aj v už vyššie citovanom uznesení z 29. novembra 2018, sp. zn. 5Obdo/32/2018 najvyšší súd skonštatoval, že bol urobený zásah do plomby číselníka meradla, na základe čoho možno s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Neobstojí tak právne posúdenie veci uskutočnené súdmi nižšej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní existencie protiprávneho úkonu (neoprávneného odberu), vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi, keďže nebolo preukázané, či v dôsledku porušenia plomby bolo meracie zariadenie nefunkčné a či žalovaný vykonal neoprávnený zásah do meradla neoprávnenou manipuláciou s ním, v dôsledku ktorého by následne nezaznamenávalo skutočný odber plynu (vid' bod 32 jeho odôvodnenia).

21.3. Citované právne závery sú podľa právneho názoru vo veci konajúceho senátu dovolacieho súdu plne aplikovateľné aj na rozhodovanú vec.

22. Vzhľadom na vyššie citovanú právnu úpravu, ako aj rozhodnutia dovolacieho súdu, a so zreteľom na dovolateľom vymedzenú právnu otázku dovolací súd konštatuje, že:

I. Skutočne vzniknutou škodou podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona o energetike, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, sa rozumie hodnota neoprávnene odobratého množstva zemného plynu a náklady vynaložené prevádzkovateľom distribučnej siete v súvislosti s neoprávneným odberom plynu, ktoré by mu inak nevznikli.

II. Pre určenie výšky vzniknutej škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona o energetike je nevyhnutné poznať presné množstvo takto odobratého plynu. Presné množstvo odobratého plynu je možné určiť len určeným meradlom s platným overením, na ktorom nie je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Ak bolo na určenom meradle plynu zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii porušené, nie je možné použiť pri určení výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu namerané hodnoty odobratého plynu, a to bez ohľadu na to, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu.

III. Pre určenie skutočného množstva neoprávnene odobratého plynu nemožno považovať za objektívny a spoľahlivý podklad pre určenie skutočne vzniknutej škody v zmysle § 59 ods. 3 zákona o energetike údaj o spotrebe plynu za predchádzajúce, prípadne nasledujúce obdobie, nakoľko takýto údaj o spotrebe nepreukazuje množstvo skutočne neoprávnene odobratého plynu za rozhodné obdobie.

23. Vychádzajúc z vyslovených právnych záverov (vid' bod 22 vyššie) dovolací súd uzatvára, že v predmetnom spore boli (za obidve žalované obdobia) preukázané všetky zákonné predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody podľa § 59 zákona o energetike, a to protiprávny úkon (neoprávnený odber plynu žalovaným), vznik škody (odber plynu žalovaným v rozhodnom období) a aj príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody, čo nebolo ani sporné. Medzi stranami sporu bola sporná iba výška vzniknutej škody (resp. spôsob jej určenia). Škodu, ktorú je žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený uplatňovať žalobou, predstavuje nielen hodnota neoprávnene odobratého zemného plynu, ale aj náklady ním vynaložené v súvislosti s neoprávneným odberom plynu, a to náklady zisťovania vrátane dopravy, výdavky spojené s vypracovaním posudku meradla, výdavky spojené s overením plynomeru a výdavky spojené opravou poškodeného plynomeru.

24. Pokiaľ ide o určenie presného množstva odobratého plynu v prípade neoprávneného odberu nameraného plynu (t. j. žalobou uplatnené prvé obdobie neoprávneného odberu plynu žalovaným), vzhľadom na skutočnosť - že presné množstvo odobratého plynu je možné určiť len určeným meradlom s platným overením [vzhľadom na charakter neoprávneného odberu plynu, t. j. odberu nameraného plynu, takýto odber plynu žalovaným nemohol byť zachytený (nameraný) určeným meradlom] - žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete nemá objektívne možnosť zistiť, aké množstvo plynu bolo odobraté počas doby trvania neoprávneného odberu plynu. Množstvo skutočne odobratého plynu počas

rozhodného obdobia (t. j. počas trvania neoprávneného odberu plynu) nie je možné určiť ani na základe údajov o spotrebe plynu za obdobie, ktoré predchádzalo neoprávnenému odberu plynu prípadne za obdobie, ktoré nasledovalo po neoprávnenom odbere plynu, keďže tieto údaje nepredstavujú údaj o množstve skutočne odobratého plynu počas obdobia neoprávneného množstva plynu. V zákone (§ 59 ods. 2 zákona o energetike) je zakotvená povinnosť odberateľa plynu nahradiť skutočne vzniknutú škodu, ktorá má zohľadňovať množstvo skutočne odobratého plynu počas doby neoprávneného odberu plynu.

24.1. Zároveň dovolací súd uvádza, že ak prevádzkovateľ distribučnej siete - ktorý bol neoprávneným odberom plynu priamo poškodený - nemá objektívne možnosť zistiť množstvo skutočne odobratého plynu, nemôže množstvo skutočne odobratého plynu určiť ani znalec v znaleckom posudku. Znalecký posudok tak nemôže predstavovať objektívny a spoľahlivý podklad pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, ako to predpokladá ustanovenie § 59 ods. 3 zákona o energetike.

24.2. Z uvedeného je tak zrejmé, že v prípade neoprávneného odberu nameraného plynu podľa § 59 ods. 1 písm. b/ zákona o energetike nie je možné určiť množstvo skutočne odobratého plynu na účely určenia skutočne vzniknutej škody znaleckým posudkom a výška skutočne vzniknutej škody sa určí spôsobom predpokladaným v ustanovení § 59 ods. 3 druhá časť vety zákona o energetike, a to výpočtom škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu na základe Vyhlášky č. 155/2005 Z. z.

25. Pre neoprávnený odber plynu podľa § 59 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike platí v zásade to isté, čo pre neoprávnený odber podľa § 59 ods. 1 písm. b/ zákona o energetike. Ak bolo na určenom meradle plynu porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nemožno ho použiť na daný účel s poukazom na znenie ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii v znení účinnom do 30. júna 2018, a hodnoty namerané meradlom (t. j. plynomerom), na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nemôže žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete použiť ako údaj o množstve odobratého plynu. Pokiaľ došlo k porušeniu zabezpečenia plynomeru proti neoprávnenej manipulácii, nemá prevádzkovateľ distribučnej siete objektívnu možnosť zistiť množstvo skutočne odobratého plynu.

25.1. Rovnako aj v prípade neoprávneného odberu plynu podľa § 59 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike nie je možné za účelom zistenia skutočne vzniknutej škody vychádzať z údajov o množstve odobratého plynu za obdobie, ktoré predchádzalo neoprávnenému odberu plynu prípadne za obdobie, ktoré nasledovalo po neoprávnenom odbere plynu, keďže tieto údaje nepredstavujú údaj o množstve skutočne odobratého plynu počas obdobia neoprávneného odberu plynu.

25.2. Preto ani pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, podľa § 59 ods. 1 písm. b/ zákona o energetike, nemôže množstvo skutočne odobratého plynu a výšku skutočne vzniknutej škody určiť znalec v znaleckom posudku (keďže to nemôže určiť ani samotný poškodený), ktorý tak nie je možné považovať za objektívny a spoľahlivý podklad pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody. Výška skutočne vzniknutej škody sa aj v tomto prípade určí spôsobom predpokladaným v ustanovení § 59 ods. 3 druhá časť vety zákona o energetike, a to výpočtom škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu na základe Vyhlášky č. 155/2005 Z. z.

26. Z uvedených dôvodov dospeli vo veci konajúce súdy k správne právnomu záveru, že za účelom vyčíslenia vzniknutej škody bolo potrebné použiť výpočet upravený vo všeobecne záväznom právnom predpise, a to vo Vyhláške č. 155/2005 Z. z. Rovnako súdy nižšej inštancie správne skonštatovali, že znalecký posudok v rozhodovanej veci nepredstavoval objektívny a spoľahlivý podklad pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody žalobcu.

26.1. Preto dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný nedôvodne odvolaciemu súdu (a aj súdu prvej inštancie) vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a jeho dovolanie smeruje proti vecne správne rozhodnutiu odvolacieho súdu.

27. Záverom len ako poznámku pre úplnosť dovolací súd vzhľadom na dovoláciu argumentáciu žalovaného vo vzťahu k znaleckému posudku vypracovanému znalcom G.. Y. W. dodáva, pokiaľ ide o obdobie od 19. marca do 6. júna 2011 - pri ktorom skonštatoval, že „žalobcovi žiadna škoda nevznikla“ - znalec prekročil rozsah skúmania, ktorý mu bol vymedzený v uznesení okresného súdu o jeho ustanovení. Otázka vzniku škody na strane poškodeného (t. j. žalobcu) je jedným zo zákonných

predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu (spolu s protiprávnym úkonom a príčinnou súvislosťou medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody) a predstavuje právnu otázku (jej vyriešenie je vecou právneho posúdenia veci), ktorú znalec nie je oprávnený riešiť. Riešenie právnych otázok je pritom vo výlučnej právomoci súdu. Pochybenie znalca v predmetnej veci je o to výraznejšie, že daná právna otázka bola už v čase jeho ustanovenia vyriešená právoplatným medzitýmnym rozsudkom okresného súdu z 1. októbra 2014, č. k. 4Cb/70/2012-150 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 5. mája 2015, č. k. 15Cob/182/2014-167.

28. Argumentácia dovolateľa smerovala aj proti výroku o trovách konania. V tejto časti dovolací súd uvádza, že výrok o trovách konania nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu pre neprípustnosť dovolania.

28.1. Najvyšší súd už v uznesení zo 14. júna 2017, sp. zn. 3CdoGp/2/2016 poukázal na ustanovenia § 419 až § 421 C.s.p., ktoré nepripúšťajú dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách konania (viď bod 14.2 predmetného uznesenia). Rovnaký záver o neprípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania podľa Civilného sporového poriadku (§ 419, § 420 a § 421 C.s.p.) vyplýva aj z ustálenej judikatúry ústavného súdu (viď napr. I. ÚS 204/2017, I.ÚS 334/2017, I. ÚS 573/2017, II. ÚS 420/2017).

29. Vzhľadom na to, že v rozhodovanej veci odvolací súd správne posúdil právnu otázku podstatnú pre rozhodnutie vo veci, najvyšší súd podľa ustanovenia § 448 C.s.p. dovolanie žalovaného ako nedôvodné zamietol.

30. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd v súlade s ustanovením § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.